

Radojka Sverko

Pruzi Mi Ruke

Pruzi mi ruke, povedi me sad
iz ovog grada, gdje svatko nas zna
zaboravi ljude oko nas
i podji sa mnom, da ne budeš sam

Pricaj o svemu, o djetinjstvu svom
i o zeni, sto cuva tvoj dom
a ja cu, nijemo, slusat' sve
i bit cu sretna, dok gledam te

Dok nijemo se vuče kolona automobila
ja promatram ti lice iz desnog profila
i zamislijam sebe u ulozi zene
sto cuva tvoj dom u obilju mira

A ovaj bijeg od poznatih ljudi
neka te ne muci i miran budi
jednog ces dana slobodno moci
pogledat' im svima u stidne im oci

Pruzi mi ruke, povedi me sad
nekud jos dalje, dok ne zaspi grad
a noc je duga i nebo sja
sve sto sad zelis ti, zelim i ja
zelim i ja